

Don Pasquale (Gaetano Donizetti)

Personatges

Don Pasquale	Home vell i decadent
Dr. Malatesta	Amic de Don Pasquale
Ernest	Nebot de Don Pasquale
Norina	Jove vídua
Carlotto	Notari

On passa l'acció

A Roma, durant la primera meitat del segle XIX.

Acte primer

En una sala de casa seva, a Roma, l'ancià Don Pasquale espera la visita del doctor Malatesta.

El doctor ha trobat una dona
per casar-hi el nebot de Don Pasquale, Ernesto.

Arriba Malatesta i diu a Don Pasquale
que la seva germana Sofronia és bonica com un àngel
i ha viscut fins ara reclosa en un convent.

Don Pasquale, aleshores, salta d'alegria i se sent rejuvenir.
Pensa que la noia pot convertir-se en la seva esposa,
convençut que Ernesto la rebutjarà
perquè està enamorat de Norina,
una jove vídua sense fortuna.

A més, l'ancià ha decidit casar-se
per donar un exemple a Ernesto,
a qui amenaça de desheretar
si no es casa amb la noia que li ha trobat.

Però la tal Sofronia en realitat és Norina.
Malatesta i la jove li volen fer una mala passada
perquè el vell accedeixi al casament d'Ernesto.

Ens trobem ara a casa de Norina.
La noia llegeix un llibre que parla sobre l'amor i se'n riu.
Un criat li porta una carta d'Ernesto
en què el jove li comunica que Don Pasquale
l'ha expulsat de casa i l'ha desheretat.
Per aquest motiu se'n va de Roma,
ja que no pot oferir-li la vida que ella mereix.

Malatesta treu importància a les paraules d'Ernesto
i diu a Norina que ha de simular ser Sofronia
per casar-se falsament amb Don Pasquale.
Quan reveli la seva identitat,
el vell renunciarà a mantenir-la com a esposa
i així Norina podrà casar-se amb Ernesto.

Acte segon

A casa de Don Pasquale.
Ernesto està decidit a marxar de casa del seu oncle,
tot i que és conscient
que no podrà oblidar mai la seva estimada Norina.

Apareix Don Pasquale vestit de forma extravagant
per rebre Sofronia i Malatesta,
que arriben acompanyats d'un notari
per tal de casar Don Pasquale i la falsa Sofronia.
El notari, en realitat és Carlotto, un cosí de Malatesta

Sofronia es mostra com una beata reprimida,
que només surt de casa per anar a missa
i que té por d'assistir, per exemple, al teatre.
L'ancià, entusiasmada, confirma que s'hi casarà.

Un cop signat el contracte matrimonial,
que inclou la cessió de la meitat dels béns a Sofronia,
aquesta es converteixen una jove descarada, manaire i capriciosa.
Primer diu al seu suposat marit que és massa vell
per acompanyar-la a passejar
i que prefereix la companyia del jove Ernesto.

Després demana veure els criats, que són tan sols tres.
Norina els dobla la paga i reclama un quart servent.
Desesperat, Don Pasquale demana explicacions a Malatesta.
Mentrestant, la falsa Sofronia vol canviar els mobles,
comprar dos cotxes de cavalls i fer-se vestits i joies de luxe.

Acte tercer

A casa de Don Pasquale hi ha molts mobles nous
i un gran desordre provocat per tots els criats
que ha contractat Norina.

La falsa Sofronia es prepara per anar al teatre.
Don Pasquale intenta impedir-ho, però és en va.
Quan la seva esposa ha tancat la porta i ha sortit al carrer,
Don Pasquale llegeix una carta que la noia ha deixat caure.
La lletra, pel que sembla, és la d'un amant
que la cita aquella nit al jardí.

Després d'haver llegit la nota, els criats comenten,
entre divertits i sorpresos,
els aldarulls d'una casa com la de Don Pasquale.

Malatesta proposa a Don Pasquale
fer fora de casa la falsa Sofronia.
Don Pasquale, que no veu en aquesta proposta
una nova trampa de Malatesta, accepta alleujat.
De fet, Malatesta vol enxampar Ernesto i Norina
l'un als braços de l'altra.

Al jardí de la casa, Ernesto espera l'arribada de Norina,
amb qui s'uneix en una escena amorosa.

Don Pasquale accedeix finalment al casament d'Ernesto
amb Norina. Però aquesta, fent-se passar encara per Sofronia,
demana a Don Pasquale que el casament se celebri
en aquell mateix moment.

El vell hi accedeix i, aleshores, es descobreix la veritable identitat
de la falsa Sofronia: ella és Norina, l'enamorada d'Ernesto.
Tot ha estat un engany per demostrar a Don Pasquale
que ja no té edat per casar-se
i que ha de deixar via lliure als joves enamorats.

Els textos de Lectura Fàcil segueixen
les directrius internacionals de l'IFLA
(International Federation of Library Associations
and Institutions) quant al llenguatge, el contingut
i la forma, a fi que tothom els pugui entendre.
L'Associació Lectura Fàcil ha fet aquesta versió en Lectura Fàcil.